

at hvis det ærede Medlem kom i den Situation at skulle være med til at bestemme dette, at han ude paa vedkommende Plads kom til at udtale: Det er noget, man ikke med nogenjomhelst Sikkerhed kan afgøre. Jeg er tilbøjelig til at mene, at baade det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, som ville faa med den Ting at gøre, ville komme til dette Resultat. Derfor mener jeg, at det er bedre, at man fastsætter Bestemmelser i Loven, end at man lader et Nævn afgøre det. Det er en Rendsgerning, som ikke fra nogen Side kan bestrides, at naar man ved Siden af eller bag ved en Aalegaard har en anden 10 Favne derfra, kan der i denne sidste undertiden tilfældigvis fanges betydelig mere end i den, der staar foran, saa det er vist ikke muligt at afgøre noget bestemt om, hvor langt disse Redskaber maa anbringes fra andre for ikke at skade dem. Det ærede Medlem for Skive omtalte i Gaar Vædringsforslagene Nr. 45 og 46 og tilraadede Fler-tallet at tage Vædringsforslaget under Nr. 47 tilbage og tiltræde Forslagene under Nr. 45 og 46. Jeg skal ikke blande mig i den Strid, som opstod mellem det ærede Medlem for Skive og det ærede Medlem for Nyløbing paa Mors; men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at jeg siden i Gaar har bragt i Erfaring, at der i en nær Fremtid kan ventes her til Nøgledagen et Andragende fra jeg tror det er Listed Jifferiforening, som ønsker ved særlig Lov at faa dette Forhold ordnet. Dette er i Tilslutning til Dr. Petersens Ønsker eller de Forslag, som ere fremstillede af ham, og som det ærede Medlem oplæste i Gaar, og da dette Andragende altsaa kan ventes her til i en nær Fremtid, mener jeg egentlig ikke, der er Anledning til at offere stor Tid paa i dette Øjeblik at debattere dette Spørgsmaal videre. Kunde saa ikke det ærede Medlem ifølge dette finde det heldigt at tage Mindretallets Forslag tilbage? Dersom det saa viser sig, at vi ikke mellem 2den og 3dje Behandling kunne faa bragt det i Orden, som det ønskes fra det ærede Medlems og hans Meningsfællers Side, have de Herrer jo Lov til paa ny at opstille Forslaget til 3dje Behandling. Jeg indrømmer for mit Vedkommende, at det er et Spørgsmaal af en saa stor Betydning, at vi ikke saadan bør gaa ganske løst over det; og saa vi et saadant Andragende, medfølger der maaste Motiver, som kunne give os større Klarhed over, hvordan det Spørgsmaal bedst lader sig løse. Det er paa dette Omraade min Henstilling til det ærede Medlem for Skive. Det ærede Medlem for Bestervig (N. Andersen), hvis Foredrag jeg i Gaar paahørte med megen Interesse og

med stor Baaftønnelse, anbefalede, at Fler-tallet allerede nu paa dette Tidspunkt burde lade sine Vædringsforslag til Lovens § 6 falde og acceptere Mindretallets under Nr. 17 som det bedste. Dertil vil jeg bemærke i det væsentlige det samme, som jeg bemærkede til det ærede Medlem for Fredericia (Dusen), men maa maaste endnu tilføje, at naar det ærede Medlem udtalte, at det var med nogen Betænkelse, at han var gaaet saa vidt som til at indføre en Maalbestemmelse udad i dette Lovforslag, da beklager jeg dette. Det kunde altsaa synes, som om det ærede Medlem paa et senere Tidspunkt kunde være tilbøjelig til atter at forlade det. Det vilde gøre mig oundt, om det ærede Medlem skulde indlade sig paa dette. Jeg tror næsten at turde forstyre det ærede Medlem om, at selv om man nu havde Visshed for, at Lands-tinget i dette Øjeblik vilde gaa med til det Forslag, der er opstillet under Nr. 17, saa mener jeg, at man kunde have nogen Betænkelse ved at forlade det, som vi have opstillet, og jeg tror ikke, at disse Ting, som det ærede Medlem fremsførte, skulde være bedre, nemlig det, at Nævnet var sammensat af Folk, som paa hvert enkelt Sted kunde fastsætte Afstanden, hvad der vistnok har sine temmelig store Bæmskeligheder. Det vil heller ikke være let at faa den Sag bragt i Orden selv for et Nævn. Jeg har liggende her for mig en Udskrift af en Sag, som er ført om den Ting nede ved Korsør, og det var saaledes, at de Redskaber, der vare anbragte ved samme Ryst som den der udsatte Aalegaard, stod i en Afstand af mindst 500 Favne fra Aalegaarden. Der blev nedsat et Nævn af uvillige Mænd til at skønne over den Ting. Nævnet bestod af 2 Mænd første Gang. Den ene af disse kom til det Resultat, at de udsatte Redskaber stode saa nær, at de skadede Aalegaarden, hvorimod den anden kom til det modsatte Resultat. Der blev da udnævnt et Overnævn, som bestod af fire Mænd. Disse fire Mænd kom til det samme Resultat som Undernævnet, idet de to af dem sagde, at det skadede ikke Aalegaarden, og de to andre, at det skadede den. Selv om vi altsaa saa vedtaget det af det ærede Medlem og Meningsfæller fremstillede Forslag under Nr. 17, kunne vi dog være overbeviste om, at det kan give Anledning til mange Bryderier og til mange Misforstaaelser. Jeg tror derfor rigtignok, at det vilde være langt heldigere og langt mere praktisk, om vi vedtage at indføre klart i Loven, hvad der forstås ved en Aalegaard, og hvor langt andre Redskaber maa være derfra. Det vilde, som alt nævnt, være betydeligt klarere og hensigtsmæssigere, og